

[Statsministeren.]

som trafikministeren gav, da vi havde den trafikpolitiske debat her i Folketinget, hvor ministeren oplyste, at der på embedsmandsplan var sat en undersøgelse i gang, der havde til formål at vurdere de samfundsøkonomiske virkninger af en Saltholmlufthavn over for en eventuel ny lufthavn på Sydamerger.

Disse embedsmandsundersøgelser er nu tilendebragt. Jeg kan for så vidt beklage, at det ikke er sket før, men det har simpelt hen ikke været muligt, og det væsentlige må jo være, at vi her inden for en meget kort tidsfrist har fået tilvejebragt et materiale, som nu vil blive oversendt til Saltholmudvalget. Jeg tror, alle forhold taget i betragtning, at det har været rigtigt at give udvalget den yderligere vejledning og oplysning, der kan ligge i dette materiale, og det vil som sagt nu blive tilstillet det. Det er den forklaring, der er at give på, hvorfor man endnu ikke har fremlagt et forslag til principbeslutning.

Om debatten i øvrigt her i dag kunne jeg for så vidt indskrænke mig til at henvise til den redegørelse, som handelsministeren gav tinget i tirsdags om situationen inden for fællesmarkedet og EFTA og om bestræbelserne for at udbygge det nordiske økonomiske samarbejde. Når jeg alligevel gerne vil knytte nogle bemærkninger hertil, hænger det sammen med, at der dels har været lidt kritiske røster fremme i dag om tempoet i forhandlingerne regeringerne imellem, dels har været rettet bebrejdelser over for regeringerne for i for høj grad at hænge sig i tekniske enkeltheder.

Hr. Aksel Larsen antydede, at man jo nu var inde i en forhalingsproces, men efter hr. Aksel Larsens mening skulle man meget hurtigt kunne træffe den politiske beslutning. Hr. Aksel Larsen gav for så vidt selv svaret på, hvorfor det ikke kunne ske, i og med at han gav tilslutning til den danske regerings holdning vedrørende landbrugsproblemerne, hvor vi har sagt at der må være samtidighed i beslutningerne. Jeg kan oplyse, hvis nogen skulle være i tvivl om det, at af alle de enkeltspørgsmål, der drøftes mellem politikerne, er intet vanskeligere end netop dette spørgsmål. En tilslutning til den danske regerings opfattelse af, at der må være samtidighed, er i virkeligheden

dermed et svar på, hvorfor de politiske forhandlinger ikke kan komme til at gå helt så hurtigt, som hr. Aksel Larsen her gav udtryk for at ønske.

Der blev også ligesom rejst tvivl om, hvorvidt vi fra de forskellige nordiske landes side alligevel ikke drev et politisk spil, fordi vi udenrigspolitisk ikke havde helt de samme synspunkter, hvilket gjorde, at man i virkeligheden sad med dette i baghovedet og førte forhandlinger, som ikke blev reelle, så længe man ikke her ville erkende, at det enten skulle lægges til side eller afklares.

Denne vurdering er efter min bedste bedømmelse ikke rigtig. I de samtaler og drøftelser, der har været ført mellem de fire nordiske landes statsministre, har det været et dominerende træk, at der er enighed om, at det nordiske initiativ må ses i lyset af hele den europæiske markedssituation. Der er samtidig enighed om, at en nordisk økonomisk union skal udformes på en sådan måde, at den fremmer og ikke modvirker bestræbelserne for at etablere et udvidet europæisk økonomisk samarbejde. Det er væsentligt et erindre sig, at det initiativ, vi for snart et år siden tog fra den danske regerings side, skete på et tidspunkt, hvor de nordiske lande havde udtalt deres ønske om at deltage i et udvidet europæisk samarbejde. Som situationen er i dag, har Danmark og Norge ansøgt om medlemskab af fællesmarkedet, medens Sverige har ansøgt om en tilknytning, en handelspolitisk, økonomisk tilknytning til fællesmarkedet. Disse ansøgninger vil blive opretholdt, og der vil således ikke ved etableringen af et udvidet nordisk økonomisk samarbejde ske nogen ændring i dette forhold.

For den danske regering er det, som jeg havde lejlighed til at give udtryk for det ved mødet med Nordisk Råds præsidium og økonomiske udvalg sidste weekend, sådan, at vore bestræbelser for at etablere et udvidet nordisk økonomisk samarbejde er en integrerende bestanddel af vor europæiske markedspolitik, som uændret sigter på hurtigst muligt at deltage i den brede europæiske løsning, som har været målsætningen for de danske regeringer i en række år. Den danske ansøgning om medlemskab af fællesmarkedet opretholdes som nævnt derfor uændret, og vi er som hidtil rede til at deltage i ethvert konstruktivt forsøg på sam-